

Er nationalsocialisme "racistisk"?

Fjenderne af nationalsocialismen gjorde alt for at skabe et billede af os som værende uvidende og fordomsfulde og vedhæfte dette til os. De etablerede politikker for "racehad" i vores egne nationer samt den løgn, at vi er "frastødende" som en undskyldning for at lukke munden på os. Under dette påskud blev vi forfulgt, fængslet og korsfæstet af systemet, og vi fik aldrig retten til at svare tilbage.

Hvad fjenderne af nationalsocialismen ønsker, er, at den brede offentlighed ikke kender til sandheden om vores ideer og forstår vores verdenssyn. Faktisk er vores modstandere rædselsslagne for, at folk forstår sandheden om nationalsocialismen, og at vi står for højere værdier. Deres store frygt er, at folket gør oprør mod pengenes magt, mod regeringen og mod et synkefærdigt system.

Race- og naturlove

For nationalsocialismen er racerne manifestationen af årtusinders naturlig udvikling og skabelse af den menneskelige mangfoldighed. Race er den måde, hvorpå naturen manifesterer i os. At tilintetgøre og sammensmelte racer - hvilken som helst race - ville ødelægge al naturens arbejde. Vi bør bevare og kultivere vores egen herkomst, vores forfædres arv, vores historie og kultur. Ved at bevare blodet, vokser, samarbejder og udvikler vi os med naturen.

Vi ønsker ikke, og mener ikke vi har ret til, at ødelægge, udrydde eller forringe nogen anden race. Nationalsocialismen følger begrebet personlig ære og respekt for andre mennesker. Vi ønsker, at vores folk, samt alle andre, skaber en gensidig respekt og er stolte af deres egen kultur, deres traditioner og historie.

Blod og Jord

Eksistensen af de forskellige racer, der udgør de menneskelige arter, kan ikke benægtes. Når vi studerer historien, ser vi, at mange forskellige kulturer afspejler forskellige racer. Argumentet om, at racer ikke findes, er oftest en myte, der i øjeblikket fremmes af regeringer og systemer, som profiterer ved oprettelsen af multikulturelle samfund. Nationalsocialismen går ind for princippet om Blod og Jord. Blod er den kulturelle arv, som vi skylder vores forfædre, og det medie, der forener vores etniske tilhørsforhold.

Når folk deler den samme oprindelse, skabelse og traditioner, når de har et fælles grundlag, et land, for hvilket deres forældre kæmpede og dyrkede for fremtiden, har værdier og en lignende opfattelse af verden, så tænker og reagerer de på samme måde. Hvis den frigjorte, individualistiske sindsstemning er til for en følelse af fællesskab; så har folk en tendens til at passe på hinanden og er ikke isolerede individer, men medlemmer af det samme folk. Dette skaber en følelse af identitet og sammenhold. Denne følelse er ubestrideligt menneskelig og naturlig. Når den findes, arbejder folk sammen om at skabe civilisationen.

Den moderne verden er baseret på den materialistiske og kapitalistiske verden. Den har intet at gøre med tanken om fællesskabet eller kulturel bevarelse; den styres af en forbrugsfikseret og individualistisk antikultur. Der er intet forsøg på at opretholde eller øge de naturlige grupper. Moralen i moderne samfund er forfølgelsen af personlig lykke, som kun ville kunne opnås ved akkumulering af kapital og materielle goder.

Der er ingen overordnet værdi eller spiritualitet som i nationalsocialisme. Da vi fødes ind i et bestemt miljø og skabes i en given kultur, tænker vi sjældent over oprindelsen bag og årsagen til, at der findes fællesskaber, samfund og nationer, og hvor de stammer fra (hvilket strækker sig ud over historien), og hvad der virkelig forener os alle.

Fællesskabet er den naturlige og historiske konsekvens af dannelsen af enhver befolkning, der, over tid, gennem ægteskab mellem personer, naturligt vil udvikle en kultur, et sæt principper, en måde at anskue verden, en reaktion på visse ting, og, som konsekvens heraf en fælles historie, hvilket skaber en identitet og et bånd. Disse to ting er naturlige og har altid eksisteret i alle stammer og samfund i alle kulturer i hele menneskets historie. Dette forhold skaber en pligt og det at have en interesse i de mennesker, som vi lever sammen med. Det skaber målet om at arbejde for almenvellet af det, man holder af.

Den primære pointe med dette spørgsmål er at prøve at forstå essensen af det multikulturelle samfund. Naturligvis er intet samfund multikulturelt fra begyndelsen, så hvad er årsagen til ophobning af mennesker fra forskellige kulturer, racer og principper for at lade dem bo på det samme område? Hvad forener dem? Er det en kultur eller unik identitet? Hvad ville det fælles tilhørsforhold være mellem disse millioner af mennesker?

Svaret er enkelt: penge. Det eneste, der holder det hele sammen, er ordningen bestående af produktion-arbejdskraft-forbrug. Disse er samfund, hvor essensen er materialisme og personlig vinding. Der er intet bånd eller fælles interesse. Invandrere er mennesker, der forlader deres hjemland for at tage til et andet for at gøre det godt, tjene penge og bruge mere ("et bedre liv", som sociologer ville sige).

Kan du forestille dig en indianer forlade sin stamme og opgive sit folk for at tage til en anden? Udelukkende moderne samfund forsøger at erstatte følelsen af fællesskabsværdier med eksempelvis den evige søgen efter personlig fortjeneste samt det, at penge er vigtigere end mennesker. Den eneste grund til, at der foreligger multikulturelle samfund, er handel og penge. Intet mere.

Derfor, vil enhver, selv anti-kapitalister, der angriber "racisme" – hvilket blot er en naturlig reaktion for at forsvare sit område og kultur – støtte op om ethvert multiracialt samfund, og multiracialisme i sig selv, og dermed gå ind for et samfund uden nogen essens, historie, kultur eller menneskeligt bånd, men udelukkende et system, der gør sit eget folk til produktet som rent kapitalistiske interesser.

Der er ingen grund til eksistensen af multikulturalisme. Kun kapitalisterne profiterer fra materialistiske og individualistiske samfund. Udnyttelse forekommer kun i multikulturelle samfund, ikke i organiske fællesskaber hvor der blandt folket findes en fælles interesse. Det er helt naturligt, at hver race har sin egen nation og territorium, og at den kan leve i overensstemmelse med sine love, kulturer og værdier.

Derfor er de nuværende samfund multikulturelle, og alle multikulturelle samfund er fundamentalt individualistiske, materialistiske og dekadente.

Den multiraciale idé, der fremmes af dekadente sociologer, sociale ingeniører og af de fleste vestlige regeringer, er, at lande og nationer eksisterer med det ene formål, at enkeltpersoner skal leve for jagten efter penge til deres individuelle selvrealisering.

Mødet med virkeligheden

Sandheden er, at racemæssige konflikter ikke opstår i etniske samfund. Krige og kulturelle sammenstød forekommer kun i multiraciale samfund. Det er selvopholdelsesdriftens instinkt, der skaber had og splid, men dette takket være multikulturalisme, der placerer forskellige folk i de samme lande.

Den barske virkelighed er, at multikulturelle samfund ikke fungerer. Selvom der findes grupperinger af mennesker med værdier, religioner og kultur på ét sted, dvs. et verdenssyn, reagerer de forskelligt på visse ting. Der vil være had, diskrimination, fordomme og krig. Det er menneskelig natur at identificere sig med sin nabo. Båndene dannet af oprindelsen, skabelsen og traditionen er en refleksion af blodets kraft, og dette udgør vores verdensbillede. Forskellige mennesker og kulturer har forskellige synspunkter. Ideelt set, har hver etnisk gruppe sit eget territorium og nation til at leve i overensstemmelse med sine egne love, skikke og kulturelle landbrug.

Ordet "racisme" kan have mange forskellige betydninger. Nogle bruger det om én races had til en anden. Andre mener, at det er selvopholdelsesdrift og tilbedelse af etnicitet og kultur. Pointen er, at nationalsocialismen er en doktrin af kærlighed, stolthed og ære. Vi mener, at alle racer bør udvikle deres egne kulturer, og at blandingen af disse skaber konflikter og ødelægger dem. Vi ønsker ikke udslettelsen af nogen race, og ej heller nogen races underlegenhed, men derimod bevarelsen og udviklingen af den menneskelige mangfoldighed og racernes forskelligheder.

Jøderne har løjet om Hitler og projekteret deres vulgære racisme over på ham på falskt grundlag

Millioner af østeuropæiske ikke-jøder meldte sig frivilligt til at kæmpe mod jøde-bolsjevikkerne og deres Røde Hær i Østen. 50.000 hviderussere kæmpede med 6. Hær ved Stalingrad alene, og de kæmpede alle til enden i den desperate kamp. Hundredtusinder flere vestlige og centrale europæere meldte sig frivilligt til at hjælpe med at kæmpe i Waffen SS ved siden af deres østlige brødre mod jøde-bolsjevismen på Østfronten. De kæmpede så indædt, selv i lyset af de overvældende odds, der var imod dem. Kosher-Stalin tiggede sine medjøder om at åbne en anden front i Vesten. Kun en meget lille procent af Waffen SS var tyske statsborgere. Masseflertallet var europæere fra alle frie nationer i Europa. Selv nogle englændere kæmpede i rækkerne.

Indiske tropper som kæmpede i Hitlers styrker

Hitler havde udrettet det, som ingen anden mand før ham i den kendte historie, havde gjort før. Han havde forenet europæiske nationer og folkeslag til sammen at kæmpe som én imod det jødiske monster i Østen og også hele den globale jødedom.

Europæere havde besluttet, at de ville være fri og kæmpede med mange millioner for at være fri fra jødedom. Ud over dette, kæmpede selv indianere, sorte, japanske og tibetanske ikke-jødiske krigere som en del af Aksemagterne som hædrede, ikke-jødiske våbenbrødre.

Det er et meget lidt kendt faktum, at Hitler og Dalai Lama var allierede, og tusindvis af døde tibetanere i tyske uniformer blev trukket ud fra murbrokkerne i Berlin, hvor de døde kæmpende sammen med tusindvis af andre frie, ikke-jødiske krigere.

Sorte tropper som kæmpede i Hitlers styrker

I en sort soldats (som tjente som kampsoldat i Hitlers Hær) memoirer erklærede han, at de sorte og hvide soldater havde samme kaserne, spiste ved de samme borde, havde lige rettigheder samt respekt og var venner. Hvor sorte, der tjente i den amerikanske hær, blev behandlet som underlegne og ikke engang fik lov til at spise ved samme bord som hvide. Som Hitler erklærede, er nationalsocialismen baseret på racemæssig respekt.

Asiatiske tropper som kæmpede i Hitlers styrker

Hitlers møde med den indiske helt og nationalistiske leder, Chandra Bose

Den berømte indiske nationalsocialistiske leder Subhash Chandra Bose mødtes personligt med både Hitler og Himmler og talte også til store møder af Aksemagternes ledere i Europa, og de modtog ham som en helt. Bose gik til de tusindvis af indiske krigsfanger i tysk varetægt, der var blevet fanget som en del af den britiske hær i Nordafrika, og som havde nægtet at bryde deres militære tjenestesed. Efter at have talt med dem en masse og derefter fortalt sandheden, meldte tusindvis af indere sig frivilligt til at kæmpe for nationalsocialismen og blev nationalsocialister, som Bose i essensen selv var, og blev behandlet som ligeværdige af tyskerne.

Bose ønskede selv at modellere vigtige aspekter af det nationalsocialistiske Tyskland til den nye indiske nation, han håbede at skabe. I dag findes der, over hele Indien, tusindvis af kalkmalerier viet til Bose, der er en berømt helt; mange kalkmalerier afbildede det ikoniske møde mellem Bose og Hitler, der begge giver hånd.

Jøderne har løget om Hitler og projiceret deres vulgære racisme over på ham på falskt grundlag.

Hitlers EGNE udtalelser vedrørende det faktiske emne om racisme:

"Jeg lover dig, at jeg er helt fri fra al racehad. Det er, i mit tilfælde, uønsket, at én race skal blandes med andre racer. Bortset fra nogle få vederlagsfri succeser, som jeg er er parat til at indrømme, har systematisk krydsningsavl aldrig produceret gode resultater. En races ønske om at forblive racemæssigt ren er et bevis på vitalitet og dens gode helbred. At tage stolthed ved egen race - er også en normal og sund følelse. Jeg har aldrig betragtet kineserne eller japanerne som værende ringere end os selv. De tilhører oldgamle civilisationer, og jeg indrømmer frit, at deres tidligere historie er vores egen overlegen. De har ret til at være stolte af deres fortid, ligesom vi har ret til at være stolte af den civilisation, vi tilhører. Faktisk mener jeg, at jo mere standhaftige kinesere og japanere forbliver i deres racemæssige stolthed, desto lettere vil jeg have med at komme ud af det med dem."

- Adolf Hitler

Hitler ønskede hver eneste ikke-jødiske race at bevare deres egne unikke genetiske linje og kultur og at arbejde på at blive de bedste folk, de kunne være i Kosmos. Det er sand pleje for en sund livsorden, hvorimod jøden ønsker at ødelægge denne.

Waffen-SS General Leon Degrelle udtalte:

"Tysk racialisme indebar at genopdage deres egen races kreative værdier, at genopdage deres kultur. Det var en søgen efter fortræffelighed, et ædelt ideal. Nationalsocialistisk racialisme var ikke imod de andre racer, det var beregnet til dens egen race. Den tog sigte mod at forsvare og forbedre sin race og ønskede, at alle andre racer gjorde det samme for sig selv...nationalsocialistisk racialisme var loyal over for den tyske race og respekterede fuldt ud andre racer."

Hvorfor nationalsocialisme ikke er racistisk

af David Myatt

Det nationalsocialistiske Tyskland og muslimer

Gadesælger i Berlin, NS Tyskland Det nationalsocialistiske Tyskland:
Det nationalsocialistiske Tysklands regering og embedesmænd bestræbte sig i høj grad på at opretholde og leve efter nationalsocialismens etik, og det samme gjorde alle ægte nationalsocialister, selv efter det nationalsocialistiske Tysklands nederlag i det, der er blevet kendt som den første zionistiske krig.

Grupper som muslimer og buddhister blev tillagt fuld respekt og fik lov til at praktisere deres religion frit. I årene før krigen, hjalp det nationalsocialistiske Tyskland med at organisere en pan-islamisk verdenskongres i Berlin. Berlin selv var hjemsted for blomstrende muslimske og buddhistiske samfund, af mange racer, og Berlin-moskeen havde regelmæssige bønner, selv i krigsårene, med deltagelse af arabere, indere, tyrkere, afghanere og folk fra mange andre racer. Berlin-moskeen var faktisk én af de få bygninger, der overlevede de dødelige og vilkårlige bombninger. Selvom den blev beskadiget, var den klart genkendelig som en moské midt i de omgivende murbrokker.

Det nationalsocialistiske Tyskland var hjemsted for landflygtige fra mange racer, herunder respekterede personer som Subhash Chanda Bose, leder af den indiske hær, og Mohammed Amin al-Husseini, stormuftien af Jerusalem. Begge fik betydelig økonomisk støtte fra den tyske regering, og de samarbejdede begge entusiastisk med Hitler.

Der var, naturligvis, også alliancen med Japan, og mens de allierede - og især amerikanerne - svælgede i og spredte nedsættende anti-japansk propaganda (mange amerikanske soldater mente ikke, at "japserne" var mennesker), forherligede tyskerne deres dyder og betragtede dem som "våbenbrødre".

Alt imens tyskerne hædrede Admiral Isoroku Yamamoto med en af deres højeste dekorationer for tapperhed, et Knights Cross med egblade og sværd, udryddede amerikanske soldater skånselsløst japanske soldater, da det var almindelig praksis for dem "ikke at tage nogen fanger" og henrette alle japanske soldater, der overgav sig. I øvrigt blev to andre japanske krigere også hædret af Tyskland med samme dekoration.

Isoroku Yamamoto

Der var, naturligvis, også forbindelserne mellem det nationalsocialistiske Tyskland, SS, og forskellige muslimske og arabiske organisationer, allerede inden den første zionistiske krig. Den egyptiske "grønskjorte"-organisation ærede eksempelvis både Mussolini og Adolf Hitler, mens Hassan Al-Banna, grundlæggeren af Det Muslimske Broderskab (som lever videre dagen i dag i organisationer som Hamas) kom med flere positive bemærkninger om Hitler. Der var også et pro-nationalsocialistisk kupforsøg i Irak, ledet af Rashid Ali.

behandlede tyskerne dem som ligeværdige, som kammerater, og med respekt for deres kultur. Selv den dag i dag husker mange arabere i lande som Egypten stadig deres møder med disse "nazister". Faktisk skulle Egypten blive noget af et paradis for nationalsocialister efter krigen, med hundredvis af tidligere SS'ere og tyske officerer, der hjalp til i den efterkrigs-antibritiske regering ledet af Gamal Abdal Nasser, der var forbundet med Det Muslimske Broderskab og en slægtning til den egyptiske forlægger, der udgav en arabisk udgave af Mein Kampf.

Konklusion: citat af Waffen-SS General Leon Degrelle:

"Tysk racialisme betød at genopdage deres egen races kreative værdier, genopdagelsen af deres kultur. Det var en søgen efter perfektion, et ædelt ideal. Nationalsocialistisk racialisme var ikke imod de andre racer, det var for sin egen. Den tog sig i sigte at forsvare og forbedre sin race og ønskede, at alle andre racer gjorde det samme for sig selv. Dette blev demonstreret, da Waffen SS udvidede sine masser til at omfatte 60.000 islamiske SS'ere. Waffen SS respekterede deres levevis, deres skikke og deres religiøse overbevisning. Hver islamisk bataljon havde en imam, hvert kompagni havde en mullah. Det var vores fælles ønske, at deres kvaliteter fandt deres højeste udtryk. Dette var vores racialisme. Jeg var til stede, da hver eneste af mine islamiske kammerater modtog en personlig gave fra Hitler i det nye år. Det var et vedhæng med en lille Koran. Hitler ærede dem med denne lille symbolske gave. Han ærede dem med det, der var det vigtigste aspekt af deres liv og deres historie. Nationalsocialistisk racialisme var loyal over for den germanske race og respekterede fuldstændig alle andre racer."

Leon Degrelle - Epic: The Story of the Waffen SS (Lecture given in 1982). Reprinted in The Journal of Historical Review, vol. 3, no. 4, s. 441-468.

David Myatt
111yf

Ordliste

Race: hver enkelt individs naturlige identitet, bestemt af genetisk sammensætning (blod), som direkte smeder ens livsstil (kultur).

Racisme: ord anvendt vilkårligt til at begrænse ethvert udtryk i strid med "spillereglerne", hvilke afskaffer følelsen af raceidentitet ved at tilskynde raceblanding. Det negative raceperspektiv (den uberettigede had mod anderledes personer) adskiller sig fra det positive raceperspektiv, hvilket blot er det naturlige instinkt kaldet selvopholdelsesdriften og kærlighed til ens genetiske arv fra forfædrene.

Det bør erindres, at det negative raceperspektiv affødes af kulturel promiskuitet, altså ét folks indtrængen i et andet, uanset hvor det forekommer; dette er en historisk kendsgerning. Derfor er den bedste foranstaltning til bekæmpelse af racehed netop at hævde racemæssige forskelle og fremme politik om hver gruppes stolthed i sit naturlige område.

Racisme er et ord, der mest berømt er opfundet af den jødiske kommunist Trotskij. Dette er for at kunne fremme den jødiske verdensorden ved at bagvaske alle ikke-jødiske racer. Hvor end jødisk kommunisme dominerer, fremmes racemæssige udryddelsesprogrammer i form af raceblanding. Aldrig for jøderne, men AF jøderne, for ikke-jøderne. Dette gjaldt for det jødiske USSR og gælder på nuværende tidspunkt i vesten med den jødiske kosher-marxisme. Kristendommen fremmer det samme.

Dette understøtter også det faktum, at jøden projicerer, hvad end den er selv, over på sine fjender. Den eneste race på Jorden, der ser raceforskelle som en tilladelse til at myrde, slavebinde og terrorisere, er jøderacen, der dehumaniserer hele den ikke-jødiske verden og bruger dette til at udnytte, myrde og skade alle ikke-jødiske folkeslag i den evige jødiske racekrig mod menneskeheden. Derefter læner jøden sig tilbage og foregiver at være offeret for at skabe et sympati-trick for at komme tæt nok på til at kunne synke sine hugtænder ned i halsen på sin vært.

Racialisme: en fase af intellektuel modenhed, hvor en person anerkender forskellene mellem mennesker og deres klassificering som racer. Accept af denne verdensopfattelse - der endda er intuitiv men af kunstige årsager er blevet plettet - er nøglen til at slippe ud af tilstanden klassificeret som politisk korrektheds lænker. Viden om og respekt af racerne er én af faserne i den enkeltes udvikling.